

Szenvtelen ragyogással

csodás szerelvény ezüstben csillog-
villog száguld országló erővel
dübörgő mozdonya hengereiben izzó
dugattyúk kalapálnak micsoda vágta
talpja csattog szikrázó sín sikolt
sistereg forr a levegő is micsoda
vágta szédül a táj nem bír ez
irammal szédül teste horpad suhanó
fák lombja lepereg tanyák fala
omlik roppan a faragott mestergerenda
filléres cserepek törnek százaos
verejték parlagot táplál falvak
foszlanak tornyuk kék lángja ellobban
némán dübörög a mozdony száguld a
szerelvény ablakaiban szenvtelen
ragyogással forró örvények nyalják

vészfék ha volna még most kéne
mehúzni vijjogjanak a fékek
mehúzni most kellene
megállván megmenteni
e vágatában zöld csikká szelidülőt

CSEH GUSZTÁV METSZETEI

